


Suplement de Cultura

 Tornar a la secció  Enviar article  Imprimir  23/11/05

Arrambar-se al tango

Música i ball en un espectacle codirigit pel bandoneonista Marcelo Mercadante | 'Expresso Tango' es presenta demà a la sala La Paloma de Barcelona | Pere Pons

Pocs músics com Marcelo Mercadante tenen la capacitat proverbial de respectar els codis d'un gènere popular i tradicional com el tango al mateix temps que li saben concedir el vernís de contemporaneïtat necessari per mantenir-lo vigent més enllà del segle XX, en què el mestre Santos Discépolo va datar el seu *Cambalache*. Des que va arribar a Barcelona, l'olímpic any 1992, Mercadante no ha deixat de posar en pràctica els seus estudis de bandoneó sota les ordres del gran Rodolfo Mederos. Ho ha fet al costat de músics de jazz com ara Lluís Vidal, Horacio Fumero i David Xirgu, de clàssica com Pere Bardagí i tota una senyora Orquestra Ciutat de Barcelona i *cantaors* flamencs com Miguel Poveda. Però també a través de les seves formacions, com un vigorós quintet amb el qual acaba d'editar *Un taladro en el corazón* (Karonte), un CD en el qual també col·labora el trompetista de jazz Raynald Colom.

Al contrari del que alguns puristes s'avançarien a predir, aquesta combinatòria d'estètiques no perjudica gens la identitat tangomana del seu artífex, sinó que fins i tot la reforça i li atorga una injecció de vitalitat tan necessària com engrescadora.

És cert que en l'àmbit formal la contemporaneïtat que transmet Mercadante poc té a veure amb l'atractiu glamurós i modernitzant de propostes com les de Gotan Project i Bajo Fondo Tango Club, en els quals el *samplejat* de les sonoritats clàssiques i les bases electròniques estan a l'ordre del dia. Però el bandoneonista parteix del convenciment que si es tracta d'omplir pistes de ball no calen andròmines, maquetes ni altres complements tecnològics.

La seva estratègia passa per associar-se amb Claudio Hoffmann i Pilar Álvarez, una d'aquelles parelles de ball que dibuixen la musicalitat del tango amb el moviment dels seus cossos, i plegats, convertint la irrisistible temptació de llançar-se a ballar amb la primera persona que se li apropi. La llarga experiència de Hoffmann i Álvarez com a parella de ball garanteix, a més, que l'espectacle musical i visual sigui complet.

Tots plegats tenen un repertori de *pals* variats, en què no hi faltaran el tango clàssic i contemporani, la *milonga*, el vals i el *candombe*.

Si és qüestió de títols, es deixarà palès amb *Libertango* i *Adiós nonino* que Piazzolla és tan ballable com els clàssics *París desde aquí* i *Los amigos* i les peces d'autoria pròpia, com ara *Agüita marrón* i *Rajá Turrito Rajá*.

Música

